

Bemærkninger til foranftaaende Lovforslag.

Fra den 1ste April 1864 hævedes i Genhold til Loven af 4de Juli 1863 de hidindtil paa Skibsfarten hvilende Lastpenge, Tjyrpenge og Skibsklaringsportler, istedenfor hvilke Afgifter der paa Skibsfarten lagdes en samlet Skibsafgift, som svares saavel ved Indklarering som ved Udklarering, og som i den indenrigske Fart fastsattes til et Beløb af 4 β . for hver Ton, som det ladede eller lossede Gods bestuwer.

Da de Indvendinger, der kunne gjøres mod den i Skibsafgifterne liggende særlige Bæftatning af Godstransporten til Søs, særlig gjælde den indenrigske Skibsfart, er der vistnok al Anledning til at søge denne Byrde fjernet, saa meget mere som den indenrigske Smaaskibsfart stadig trykkes mere og mere ved Udviklingen af de nyere Kommunikationsmidler, Jernbaner og Dampskibe, der forøvrigt ogsaa indbyrdes stærkt konkurrere.

Ved Behandlingen i Rigsdagssamlingen 1871—72 af det den Gang af Regjeringen forelagte „Forslag til Lov om Skibsafgiften“ var der Enighed i begge Thing om Ophævelsen af Skibsafgift i indenrigsk Fart, ligesom Udtalelser i denne Retning fremkom i sidst afvigte Rigsdagssamling i Folkethinget under Behandlingen af Indstillinger og Forslag angaaende de til Thinget indkomne Andragender. Forslaget gaar derfor ud paa at ophæve Afgiften for den indenrigske Fart og da tillige for den med samme ligestillede Fart.

De samme Grunde, som have fremkaldt Forslaget om Afgiftsfrihed for den indenrigske Skibs-

fart, tale ogsaa for at frigjøre Farten mellem Steder i Indlandet og de nærmest liggende fremmede Ryskstrækninger. Et hertil sigtende Forslag er derfor optaget i Lovforslagets § 3. Det bemærkes herved, at efter Loven af 4de Juli 1863 § 56, III. behandles allerede Farten mellem Kjøbenhavn, Helsingør og Kjøge samt disses Lødsdistrikter paa den ene Side og Steder i Sverig beliggende mellem Kullen og Falskerbo paa den anden Side som indenrigsk Fart. Ved en med Sverig under 22de September 1871 truffen Overenskomst er den samme Fart fra 1ste Oktober s. A. ogsaa fra svenske Side bleven behandlet som indenrigsk, ligesom begge Regjeringer ved nævnte Overenskomst enedes om at søge denne Behandling gjensidig udvidet til at komme Farten tilgode paa og fra hele den svenske Ryskstrækning, der omfatter Helsingborg, Landskrone, Malmsø og Exelleborg Lødsdistrikter.

Det skal endnu bemærkes, at det Beløb, der ved den indenrigske Skibsafgift indflyder i Statskassen, kan efter Gjennemsnittet af Indtægten i de sidste 4 Kalenderaar anslaaes til c. 70,000 Kr. Man savner vel tilstrækkelige Data til at angive, hvilket Beløb Statskassen hidtil har oppebaaret i Skibsafgift af den udenrigske Skibsfart, som efter det foreliggende Lovforslag vil kunne behandles som indenrigsk, men Beløbet maa antages kun at være forholdsvis ringe. Det foreliggende Lovforslag vil saaledes i finantsiel Henseende ikke have nogen større Betydning for Statskassen.